

Đọc

Trước ngày xa quê

Theo Kao Sơn

Yêu cầu cần đạt

- Đọc đúng từ ngữ, câu, đoạn và toàn bộ câu chuyện Trước ngày xa quê. Biết đọc diễn cảm phù hợp với dòng cảm xúc của nhân vật trong câu chuyện.
- Nhận biết được đặc điểm của nhân vật thể hiện qua hành động, tâm trạng, cảm xúc,...
- Nhận biết được những chi tiết, sự việc chính trong diễn biến câu chuyện.
- Hiểu điều tác giả muốn nói quan câu chuyện.

KHỞI ĐỘNG

Em thường nói gì khi gặp gỡ hoặc tạm biệt một người mà em yêu quý?

Thảo luận và chia sẻ nhóm

Hãy nói đúng với cảm xúc của em và phù hợp với hoàn cảnh, quan hệ của em với người đó.

LUYỆN

ĐỌC

TRƯỚC NGÀY XA QUÊ

Bố quyết định cho tôi lên thành phố học. Nghe bố nói, tôi òa khóc như khi bị đòn oan. Tôi không muốn đi nhưng vẫn phải chuẩn bị lên đường.

Chiều trước ngày xa quê, các bạn đến chơi tiễn tôi, cả thầy giáo của tôi nữa. Khác hẳn mọi khi, chúng tôi chẳng mấy đứa cười đùa, kẹo cũng chẳng ăn. Trong khi thầy giáo ngồi nói chuyện với bố mẹ tôi, chúng tôi thầm nhắc lại những trò nghịch ngợm vừa qua và ngẩn ngơ hỏi nhau thành phố nơi tôi sắp đến như thế nào, có giống quê mình không... Tôi biết nơi đó có những chiếc xe sang trọng phóng vun vút trên đường nhựa phẳng lì. Nhưng nơi ấy thật xa lạ. Quê tôi ở đây, con đường làng gồ ghề, vàng óng rơm mùa gặt, những lùm cây giấu đầy quả ổi, quả mâm xôi chín mọng. Nước mắt tôi ứa ra. Không, tôi không thích đi. Tôi chỉ muốn được ở đây giữa các bạn và thầy giáo. Như đoán được ý nghĩ của tôi, thầy đến bên lau nước mắt cho tôi, xoa đầu tôi và cúi xuống nắm lấy hai bàn tay tôi:

– Bao giờ nghỉ hè, em sẽ lại được về đây chơi với thầy và các bạn.

Buổi chia tay kéo dài mãi đến khi trời tối mịt. Chúng tôi còn muốn ngồi với nhau nữa nhưng thầy nhắc các bạn phải về để mai tôi lên đường sớm. Tôi muốn nói điều gì đó với thầy và các bạn nhưng không sao nói nổi. Vậy là tôi phải xa quê, nơi tôi đã từng đội nắng đội gió mà lớn lên với tình thương yêu vô hạn.

(Theo Kao Sơn)

CHIA ĐOẠN

Đoạn 1

Từ đầu đến *chuẩn bị lên đường.*

Đoạn 2

Tiếp đến *thầy và các bạn.*

Đoạn 3

Còn lại.

TRƯỚC NGÀY XA QUÊ

Bố quyết định cho tôi lên thành phố học. Nghe bố nói, tôi òa khóc như khi bị đòn oan. Tôi không muốn đi nhưng vẫn phải chuẩn bị lên đường.

Chiều trước ngày xa quê, các bạn đến chơi tiễn tôi, cả thầy giáo của tôi nữa. Khác hẳn mọi khi, chúng tôi chẳng mấy đứa cười đùa, kẹo cũng chẳng ăn. Trong khi thầy giáo ngồi nói chuyện với bố mẹ tôi, chúng tôi thầm nhắc lại những trò nghịch ngợm vừa qua và ngẩn ngơ hỏi nhau thành phố nơi tôi sắp đến như thế nào, có giống quê mình không... Tôi biết nơi đó có những chiếc xe sang trọng phóng vun vút trên đường nhựa phẳng lì. Nhưng nơi ấy thật xa lạ. Quê tôi ở đây, con đường làng gồ ghề, vàng óng rơm mùa gặt, những lùm cây giấu đầy quả ổi, quả mâm xôi chín mọng. Nước mắt tôi ứa ra. Không, tôi không thích đi. Tôi chỉ muốn được ở đây giữa các bạn và thầy giáo. Như đoán được ý nghĩ của tôi, thầy đến bên lau nước mắt cho tôi, xoa đầu tôi và cúi xuống nắm lấy hai bàn tay tôi:

– Bao giờ nghỉ hè, em sẽ lại được về đây chơi với thầy và các bạn.

Buổi chia tay kéo dài mãi đến khi trời tối mịt. Chúng tôi còn muốn ngồi với nhau nữa nhưng thầy nhắc các bạn phải về để mai tôi lên đường sớm. Tôi muốn nói điều gì đó với thầy và các bạn nhưng không sao nói nổi. Vậy là tôi phải xa quê, nơi tôi đã từng đội nắng đội gió mà lớn lên với tình thương yêu vô hạn.

(Theo Kao Sơn)

TỪ KHÓ

lên đường

nói chuyện

chiều trước ngày xa quê

phẳng lì

nơi ấy thật xa lạ

lùm cây

CÂU KHÓ

Quê tôi ở đây, / con đường làng gồ ghề, /
vàng óng rơm mùa, / gặt những lùm cây /
giấu đầy quả ổi, / quả mâm xôi chín mọng.

ĐỌC DIỄN CẢM

Nhấn giọng ở những từ ngữ thể hiện những tình tiết, những sự việc quan trọng, chi tiết diễn tả tâm trạng, cảm xúc của nhân vật

Òa khóc như khi bị đòn oan, con đường làng gồ ghề, vàng óng rơm mùa gặt, những lùm cây giấu đầy quả ổi, quả mâm xôi chín mọng,...

TRƯỚC NGÀY XA QUÊ

Bố quyết định cho tôi lên thành phố học. Nghe bố nói, tôi òa khóc như khi bị đòn oan.

LUYỆN ĐỌC NHÓM

Chị tôi đi học ở thành phố. Tôi cũng sẽ đi học ở đó. Tôi nhớ nhà lắm. Tôi nhớ cái nhà của tôi nữa. Khác với nhà ở quê, nhà ở thành phố có nhiều cửa sổ, có ánh sáng mặt trời chiếu vào. Tôi nhớ cái sân trước nhà, nơi tôi và các bạn cùng chơi. Tôi nhớ cái cây xoài trước nhà, nơi tôi và các bạn cùng ăn. Trong khi thầy giáo nói chuyện với bố mẹ tôi, chúng tôi ngồi bên ngoài, chơi với những trò nghịch ngợm vừa qua và ngẩn ngơ hỏi nhau thành phố mới có gì khác biệt đến như thế nào, có giống quê mình không... Tôi biết nơi đó có những ngôi nhà cao tầng, có những chiếc xe máy phóng vun vút trên đường nhựa phẳng lì. Nhưng nơi ấy thật xa lạ với tôi ở đây, con đường làng gồ ghề, vàng óng rơm mùa gặt, những lũy tre xanh mát, những quả ổi, quả mâm xôi chín mọng. Nước mắt tôi ứa ra. Không, tôi không muốn đi. Tôi chỉ muốn được ở đây giữa các bạn và thầy giáo. Như đoán được lòng tôi, thầy giáo đến bên lau nước mắt cho tôi, xoa đầu tôi và cúi xuống nắm lấy bàn tay tôi:

– Bao giờ nghỉ hè, em sẽ lại được về đây chơi với thầy và các bạn.

Buổi chia tay kéo dài mãi đến khi trời tối mịt. Chúng tôi còn muốn ngồi với nhau nữa nhưng thầy nhắc các bạn phải về để mai tôi lên đường sớm. Tôi muốn nói điều gì đó với thầy và các bạn nhưng không sao nói nổi. Vậy là tôi phải xa quê, nơi tôi đã từng đội nắng đội gió mà lớn lên với tình thương yêu vô hạn.

(Theo Kao Sơn)

TÌM HIỂU BÀI

Tìm chi tiết thể hiện cảm xúc của bạn nhỏ khi biết tin sẽ chuyển lên thành phố học.

Chi tiết thể hiện cảm xúc của bạn nhỏ khi biết tin sẽ chuyển lên thành phố học là:

- Tôi òa khóc như bị đòn oan.
- Tôi không muốn đi nhưng vẫn phải chuẩn bị lên đường.

Buổi chia tay của bạn nhỏ với thầy giáo và các bạn có gì đặc biệt?

Buổi chia tay của bạn nhỏ với thầy giáo và các bạn có điểm đặc biệt là: Khác hẳn mọi khi, chúng tôi chẳng mấy đứa cười đùa, kẹo cũng chẳng ăn. Trong khi thầy giáo ngồi nói chuyện với bố mẹ tôi, chúng tôi thầm nhắc lại những trò nghịch ngợm vừa qua và ngẩn ngơ hỏi nhau thành phố nơi tôi sắp đến như thế nào, có giống quê mình không...

Hình ảnh quê hương hiện lên trong tâm trí của bạn nhỏ như thế nào trước ngày xa quê?

Hình ảnh quê hương hiện lên trong tâm trí của bạn nhỏ như thế nào trước ngày xa quê?

Hình ảnh quê hương hiện lên trong tâm trí của bạn nhỏ trước ngày xa quê là: Con đường làng gồ ghề, vàng óng rơm mùa gặt, những lùm cây giấu đầy quả ổi, quả mâm xôi chín mọng.

Nếu được dự buổi chia tay, em sẽ nói gì với bạn nhỏ?

Nếu được dự buổi chia tay, em sẽ nói với bạn nhỏ rằng: "Bạn ơi đừng buồn nhé! Lên thành phố phải sống và học tập thật tốt. Đừng quên chúng mình. Chúng mình vẫn luôn ở đây nhớ bạn. Hè này về quê chơi lại kể cho chúng mình nghe về cuộc sống thành phố nhé!"

Theo em, tác giả muốn nói điều gì qua câu chuyện trên?

Theo em, điều tác giả muốn nói qua câu chuyện trên là quê hương là nơi gắn bó, gần gũi với mỗi người đến kỳ lạ. Dù có đi đâu xa, quê hương vẫn bên ta, để ta luôn có một góc nhỏ bình yên với tâm hồn. Quê hương vẫn luôn chờ đợi chúng ta trở về. Nơi đây có gia đình, có bạn bè, có kỷ niệm, có những người chúng ta yêu thương. Vì thế, mỗi người cần nuôi dưỡng tình yêu quê hương, yêu nơi chôn rau cắt rốn của mình.

NỘI DUNG

Tình yêu, sự gắn bó với quê hương là tình cảm tự nhiên của con người, hãy luôn nhớ, luôn yêu quê hương của mình bằng những tình cảm đẹp đẽ nhất.

LUYỆN ĐỌC LẠI

TRƯỚC NGÀY XA QUÊ

Bố quyết định cho tôi lên thành phố học. Nghe bố nói, tôi òa khóc như khi bị đòn oan. Tôi không muốn đi nhưng vẫn phải chuẩn bị lên đường.

Chiều trước ngày xa quê, các bạn đến chơi tiễn tôi, cả thầy giáo của tôi nữa. Khác hẳn mọi khi, chúng tôi chẳng mấy đứa cười đùa, kẹo cũng chẳng ăn. Trong khi thầy giáo ngồi nói chuyện với bố mẹ tôi, chúng tôi thầm nhắc lại những trò nghịch ngợm vừa qua và ngẩn ngơ hỏi nhau thành phố nơi tôi sắp đến như thế nào, có giống quê mình không... Tôi biết nơi đó có những chiếc xe sang trọng phóng vun vút trên đường nhựa phẳng lì. Nhưng nơi ấy thật xa lạ. Quê tôi ở đây, con đường làng gồ ghề, vàng óng rơm mùa gặt, những lùm cây giấu đầy quả ổi, quả mâm xôi chín mọng. Nước mắt tôi ứa ra. Không, tôi không thích đi. Tôi chỉ muốn được ở đây giữa các bạn và thầy giáo. Như đoán được ý nghĩ của tôi, thầy đến bên lau nước mắt cho tôi, xoa đầu tôi và cúi xuống nắm lấy hai bàn tay tôi:

– Bao giờ nghỉ hè, em sẽ lại được về đây chơi với thầy và các bạn.

Buổi chia tay kéo dài mãi đến khi trời tối mịt. Chúng tôi còn muốn ngồi với nhau nữa nhưng thầy nhắc các bạn phải về để mai tôi lên đường sớm. Tôi muốn nói điều gì đó với thầy và các bạn nhưng không sao nói nổi. Vậy là tôi phải xa quê, nơi tôi đã từng đội nắng đội gió mà lớn lên với tình thương yêu vô hạn.

(Theo Kao Sơn)

LUYỆN TẬP

Câu 1: Tìm trong bài đọc những động từ thể hiện cảm xúc của các bạn nhỏ.

Bố quyết định cho tôi lên thành phố học. Nghe bố nói, tôi và khóc như khi bị đòn oan. Tôi không muốn đi nhưng vẫn phải chuẩn bị lên đường.

Chiều trước ngày xa quê, các bạn đến chơi tiễn tôi, cả thầy giáo của tôi nữa. Khác hẳn mọi khi, chúng tôi chẳng mấy đứa cười đùa, kẹo cũng chẳng ăn. Trong khi thầy giáo ngồi nói chuyện với bố mẹ tôi, chúng tôi thầm nhắc lại những trò nghịch ngợm vừa qua và **ngẩn ngơ** hỏi nhau thành phố nơi tôi sắp đến như thế nào, có giống quê mình không... Tôi biết nơi đó có những chiếc xe sang trọng phóng vun vút trên đường nhựa phẳng lì. Nhưng nơi ấy thật xa lạ. Quê tôi ở đây, con đường làng gồ ghề, vàng óng rơm mùa gặt, những lùm cây giấu đầy quả ổi, quả mâm xôi chín mọng. Nước mắt tôi ứa ra. Không, tôi **không thích** đi. Tôi chỉ **muốn** được ở đây giữa các bạn và thầy giáo. Như đoán được ý nghĩ của tôi, thầy đến bên lau nước mắt cho tôi, xoa đầu tôi và cúi xuống nắm lấy hai bàn tay tôi:

– Bao giờ nghỉ hè, em sẽ lại được về đây chơi với thầy và các bạn.

Buổi chia tay kéo dài mãi đến khi trời tối mịt. Chúng tôi còn muốn ngồi với nhau nữa nhưng thầy nhắc các bạn phải về để mai tôi lên đường sớm. Tôi muốn nói điều gì đó với thầy và các bạn nhưng không sao nói nổi. Vậy là tôi phải xa quê, nơi tôi đã từng đội nắng đội gió mà lớn lên với tình thương yêu vô hạn.

(Theo Kao Sơn)

Câu 1: Tìm trong bài đọc những động từ thể hiện cảm xúc của các bạn nhỏ.

Những động từ thể hiện cảm xúc của các bạn nhỏ là: ngẩn ngơ, (không) thích, muốn.

Câu 2: Đặt 2 – 3 câu nêu tình cảm của em đối với quê hương, trong đó có sử dụng động từ thể hiện cảm xúc.

- Em rất yêu quê hương mình.**
- Mỗi khi đi xa, em nhớ quê lắm.**

DẶN DÓ

- Chia sẻ bài học với người thân.
- Chuẩn bị bài học mới.

ĐỌC

CHÚC CÁC EM
HỌC TỐT!